

Царицата на змиите.

(По Бр. Грим).

Бил хубав пролетен ден. По полето всичко било росно и свежо. Цветя цвители и пръскали мирис. В малката горичка до хълма чуруликали славеи.

По росните ливади млада овчарка пасяла стадата на своя стар, богат баща. Тя чула песните на славея, видяла цветята по хълма, и отишла китка да си свие.

Там, до една скаличка тя видяла болна змия. Змията умирала. Тя гледала с тъжен поглед, сякаш молела за помощ.

Овчарката се сжжалила, издоила една коза, и ѝ дала прясно мляко. Жадно заближала змията млякото, пообтегнала се, раздвижила се, и се изгубила в тревата. Тя напълно оздравяла.

Минало много време от тогава. Овчарката забравила за болната змия. Тя била тъжна.

А тъжна била овчарката, защото баща ѝ вжрнал момжка, който я искал за невеста.

Баща ѝ тжй му казал: — Ти си беден, пжк аз сжм богат. Ще ти дам дщеря си за невеста, но когато и ти станеш богат като мене!

Затова била тъжна овчарката. Често тя се тжжила на гората, на цветята, на птичките. Оплаквала дните си.

Не бил спокоен и баща ѝ. Почнали да се сипят беда след беда върху имота му. Ту ще изгорят нивите му, ту мор ще нападне и измори стадата му. Някои други казвали, че през тъмни нощи огнен змей се носел над полята му и да изгаря всичко.

В скоро време бащата обяднял и станал равен по богатство с момжка.

Момжка поискал тогава дщеря му за невеста. Бащата не му отказал тоя пжт—дал му я.

*

На свадбата станало чудо. Една голяма пжстра змия влезла в стаята. Тя се свила на кжлбо, и върху нея се появила много, много хубава девойка. Тя се обжрнала кжм овчарката, и ѝ казала:

— Помниш ли оная пустала змия, която ти нахрани с прясно мляко? Това бях аз — царицата на змиите. Ти ме спаси тогава от смжрт. — После аз чух твоите жалби и ти помогнах. Баща ти обедня, защото момжка, който те искаше, не можеше да стане богат. Сега приеми моя подаржк, с който ти благодаря за добрината, която ми направи.

И тя снела от главата си златната корона и я хвжрили в полата на годеницата. Веднага след това изчезнала.

И младите хора получили благословията на тая царица. Скоро те станали много богати. И джлго живяли весели и щастливи.

Йоланда.